

CSALÁDUNK

A SZEKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

Búcsúra készülünk

A 2000. jubileumi esztendőben egyházközségünk két városban gondolkodó ünnepre készült: az egyik Szent László király ünnepe, melyet Bíró László részvételével Úrnapján tartottunk meg, és amelyre még most is emlékezünk, hiszen városunk ünnepélyes felajánlásával a magunk életét is újra Mária oltalmába ajánlottuk, a másik pedig Kisboldogasszony ünnepe, mely a remetei búcsút és egyházközségünk lelki napját is magában foglalja. Az idei esztendőben ez utóbbi ünnepelés kibővül azzal, hogy lelki napunk egyúttal egyházmegyénk jubileumi ünnepelése is a belvárosi templomban, és a Megye-nap is közvetlenül e nap elé csatlakozik, püspöki szentmisével.

Készülődünk, ünnepelünk. Úgy érezzük, hogy ez az év valóban felemeli népünket, nemzetünket lélekben, szellemiségben. Örülünk a lassan már mindenütt sorra kerülő zászló-szenteléseknek, melyek egybekovácsolnak közösségeket, közösségeket, a legutóbbi szentistván-napi ünnepeléseknek, melyek tömegeket mozgattak meg és hitvallásul szolgáltak mindnyájunk számára. Örömmel éltük át – ha csak lélekben is –, hogy Rómában több mint kétmillió fiatal gyűlt össze augusztus közepén a Szent-tya köré, mintegy jelezve azt, hogy készen állnak továbbadni a hitet, magukban hordozni a

keresztény életet és megkísérelni egy olyan világ építését, melynek alapja Isten elismerése és szeretete, becsületesség, tisztesség, egymás segítése, a közös szolgálata.

Sajnos ünnepi készülődésünkben az öröm közé öröm is vegyül. Egyre világosabban látjuk, hogy magyar népünk felemelkedése elsősorban nem gazdasági kérdés, hanem erkölcsi. Ez a mutató csak nem akar felfelé haladni. Újságokban és híradásokban minden nap szerepelnek csalások, lopások, betörések, erőszakos cselekedetek. Búcsunk előtt két héttel át kellett élnünk a mi egyházközségünknek is ennek kiábrándító voltát. A szombat reggeli szentmisére érkezve kirabolva találtuk a remetei kápolnát. Elvittek gyertyatartókat, angyal szobrocskákat, kereszteteket, Mária szobrot, több kisebb szobrocskát, és ami a legfájóbb, a szentségházban őrzött Oltáriszentséget kelyhével együtt, az ún. Öltötetős Mária szobrot és a Kegyszobrot, mely Máriát ábrázolja a kis Jézussal. A rendőrség gyorsan cselekedett. De vajon megkerülnek-e ezek a számunkra lelkileg-szellemileg felbecsülhetetlen értékek? Vajon mit tettek az Oltáriszentséggel? S vajon a tett elkövetői mit éreznek abból, amit mi hitnek, vallásnak, szentnek nevezünk?

Felmerülnek bennünk vissza-visszatérő gondolatok: vajon mit kellene nekünk tennünk e szépséges kegyhelyünk megőrzéséért és rendbetételéért? Akarunk-e és tudunk-e elegendő

szellemi-lelki-anyagi áldozatot hozni új felvirágozásáért? Sok egyházközség vágyakozva gondolja-sóhajtja: bárcsak lenne nekünk is kegyhelyünk! Nekünk szekszárdiaknak van! Ránk bízott nemcsak külső megőrzése, rendben tartása, hanem szeretete, lelki-szellemi-vallási értékének ápolása és terjesztése, ennek a kegyhelynek egész élete. Az a város és az a nép, amely megérzi, hittel szívében hordozza és ápolja az Égnek ilyen közelségét, azt Isten is megáldja.

Farkas Béla plébános

KARMEI

Mivel Béla atya Kisboldogasszony ünnepére meghívott szónoknak, felhasználom az alkalmat, hogy rendemről néhány szót írjak, annál is inkább, mert alig ismert még a hívők körében is.

Rendünk eredete az Ószövetségbe nyúlik vissza egészen Illés prófétáig. Őt tartjuk rendünk atyjának és szellemi vezérének. Ha rendünket nem is ő alapította, mégis az ő lelkiségét tartjuk követendő példának, mely különösen az állandó imában, Isten jelenlétének állandó megélésében, a vele való szoros kapcsolatban fejeződik ki. Az ő lelki nagysága az az eszmény, amit a kegyelemmel együttműködve szeretnénk elsajátítani.

Rendünk karakterének másik oldala a mély Mária-tisztelet. Máriát mint rendünk oltalmazóját és pártfogóját tiszteljük, s benne azt az eszményt látjuk, aki megmutatja nekünk, hogyan lehet a mindennapok egyformaságában Jézussal mély és bensőséges kapcsolatban élni. Mária iránti tisztelünket és szeretetünket, elsősorban az ő követésével valósítjuk meg azáltal, hogy a századok folyamán meg- és újraéljük Mária életét, s mindennapjainkat vele, benne és általa megélve engedjük növekedni a köztünk és bennünk lakó Igét, Jézus Krisztust.

Rendünk lelkiségének harmadik oszlopát két szentünk alkotja, kiket rendünk megreformálóinak és újraalapítóinak tartunk. Ők Avilai Szent Teréz és Keresztes Szent János. Mindketten az

imádság és a misztika emberei és abban segítenek nekünk késői utódoknak, hogy egyre mélyebb, tisztább és valóságosabb kapcsolatba tudjunk kerülni Istennel. Az élő, most is élő Istentől beszélnek nekünk, aki mindannyiunkkal személyes kapcsolatba szeretne lépni.

Rendünk szellemisége ebből a három forrásból táplálkozik, és ez tükröződik a szabályzatunkban. Ha valaki mélyebben szeretne megismerni rendünk szellemét, megegyezhet a kármelita könyvek által, melyek felől érdeklődni anyaházunkban lehet.

Cím: 1134 Budapest, Huba u. 12.
Telefon: 06-1-3408-109

Kármelhegyi Boldogasszonyról nevezett

Fülöp testvér, kármelita szerzetes

Köszönet és köszöntés

Az idei nyár újra változást hozott plébániánkon. Petkó Tamás atya, aki több mint két évet töltött el most egyházközségünkben, Sellyére kapott plébánosi kinevezést, helyét pedig újmisésként Nagy Norbert atya foglalta el. Tamás atya feladata volt különösképpen is az ifjúság, hittan, katolikus iskola és óvoda hitéletének vezetése és e lelkipásztori munka összefogása. Fontosnak tartotta, hogy ifjúsági vezetők legyenek, akikkel hetente foglalkozott. Nagyon közel állt szívéhez a 14-15 éves korosztály, akikkel béralkozásra készült, és akiket ifjúsági csoportokba hívott. Miattuk és értük alakult meg a kezések csoportja és jöttek össze kéthetenként a szülők is. Megszervezte a ministránsok szolgálata mellé a fiatalokból álló kis csapatot, akik az ünnepi szentmiséken, vasárnaponként átadják a békekézfogást, és perselyeznek. Gondoskodott az ifjúság havi együttes összejöveteléről, a lelki napokról. A szentmisék, beteg- és börtönlátogatások, temetések, esketések és a mindennapi teendők mind hozzátartoztak lelkipásztori szolgálatához. Álma volt, hogy katolikus iskolánkban igazán keresztény nevelésben részesüljenek az ott tanulók, és a tanárok-nevelők is közösséggé formálódjanak. Ezért velük két-

hetenként külön is közös beszélgetéseket tervezett. Nem sorolom tovább.

Nem akart a templomban „búcsú” szentmisét tartani, ezért most itt is szeretném megköszönni odaadó szolgálatát, paptársi szeretetét, barátságát, vidám-derűs lényét, mellyel mindannyiunknak lendületet adott az együttműködésre. Jó volt esténként közös imáinkban hálát adni a napért és megerősödnünk a feladatok vállalásában.

Remélem, hogy új állomáshelyén – mindannyiunk imájával kísérve – hasonló buzgósággal és eredményességgel szolgálhatja a mi Urunkat és a rábízottakat, mint ahogy közünk tevékenykedett.

Norbert atyát már sokan megismerték a szentmisékről. Alig telt el még egy hónap és máris szinte mindenbe belekóstolt, ami a papi szolgálatot jelenti: kórház, betegek, fegyház, jegyesekkel beszélgetések, esküvők, temetések, keresztelesek. A hittan és az ifjúság, a katolikus iskola és óvoda, a szülők csoportja csak most kezd majd igazán munkát adni számára, de nem féltem és nem izgulok, mert személyében e rövid idő alatt is buzgó papot, megfontolt lelkiatyát, jó munkatársat, derűs paptestvért ismertem meg.

Kérlek Titeket, akik olvassátok e pár sort, kísérjétek mindkettőjüket imáitokkal.

Béla atya

Nyílt levél barátainak, tanítványainak

Kedves barátaim, tanítványaim!

Most, a nyári szünet eltelével, és az új tanév közeledtével szeretettel köszöntelek titeket Ceglédről. Remélem jól, sok pihenéssel telt el a vakáció, s némi izgalommal, új reményekkel várjátok a következő iskolaévet.

Én bizony már várom ezt az új évet, bár kicsit félek is, hiszen egy teljesen ismeretlen városban, Nagykőrösön kezdem meg augusztus 28-án a Jóisten szolgálatát. Új feladat lesz, hogy az idén gimnáziumi I. osztályt is fogok tanítani, akik ugyan még távol vannak az érettségítől, de arra készülnek, – s mivel hitantól is lehet érettségizniük – nekem ebben a távlatban kell őket az Úrhoz közelebb vezetnem. Ez a hét már teljesen a felkészülés jegyében telik el, egy mozgalmas nyár után.

Igaz, hogy a pihenést javarészt itthon töltöttük, de azért jutott idő a rokonok megláto-

gatására és szükség volt arra is, hogy dolgozzunk, hiszen lakásvásárlás előtt állunk, ami remélhetőleg sikerülni fog. Itt Cegléden, ebben a kb. Szekszárd lélekszámú, nem túl nagy városban fogunk élni férjemmel, Kálmánnal, akit néhányan már ismertek. Amikor ide költöztem, egy szerető család fogadott, akiktől sokat tanultam – főleg a gyakorlati szeretet terén. A család mellett kedves ismerősök, barátok vártak. Igen sok szeretetet kaptam, de mindezek ellenére is sokat és örömmel gondolkodom a szekszárdi másfél évre, hiszen az életem egyik nehéz szakaszában fogadtak be és szavaztak nekem bizalmat Béla atya és a plébánia munkatársai, akik az idő múlásával barátaimmá váltak; fogadtak el tanítványaim. Ezért is kérem rátok az Úr áldását. Nagyon jól esett, amikor a keddi fiatalokból álló csoport lelki gyakorlatra menve meglátogatott; s amikor otthon – Szekszárdon – voltam, mindig örömmel fogadtak, de nem csak engem, hanem azokat is, akik velem voltak. Így úgy érzem, hogy bár testileg távol vagyunk, lélekben még mindig összetartozunk.

Kívánom, hogy a derűs, nyitott légkört, a hitet, reményt, szeretetet továbbra is tudjátok megőrizni, növelni.

Az Atyaisten szeretete, Krisztus kegyelme, és a Szentlélek közösségteremtő ereje kíséreljen utatokon.

Volterné Mihók Anikó
hitoktató

Bemutatkozik: Nagy Norbert, az új káplán

1975-ben születtem Zentán, Jugoszláviában. Édesapám vegyésztechnikus és közlekedési oktató, de jelenleg zöldségtermesztéssel foglalkozik Moholon. Édesanyám varrónő Adán. Szüleim 15 évvel ezelőtt elváltak. Egy édestestvérem, öcsém van, aki Budapesten kertészetet tanul. Egy mostoha öcsém és két fél húgom van, akik otthon vannak Vajdaságban a szüleinknél.

Amikor befejeztem az általános iskolát, már túl voltam a hatodik költözködésen. Középiskolába Szabadkán jártam elektrotechnikára, s ezen a szakon érettségiztem. Középiskolás éveim alatt elhanyagoltam a gyermekkorban megtanult hitet. Ehhez erősen hozzájárult a Magyarországra akkor beáramló New Age irodalom. Minden új érdekelt – mindig szereuem tanulni –, s a gyerekkori hit fényében nem tudtam megérteni a világot. Az érettségi közeledtével egyre inkább a filozófia felé fordultam, mivel ott csillant fel valami remény számomra a lét és az élet értelmének magyarázatára – filozófus akartam lenni. Az új tanok kedveztek az erkölcsi lazaságnak is.

1994-ben érettségiztem, amikor még tartott a boszniai háború. Nem akartam bevonulni katonának, hanem továbbtanulással próbálkoztam. A műszaki és a pszichológiai érdeklődésem mellett a filozófiánál döntöttem, de nem sikerült a felvételi. Az utolsó pillanatokban mégis elintéződött, hogy a katonaság helyett Pécsre kerüljek, ahol bejutottam a Hittudományi Főiskolára – hitetlenül. Mint civil teológiai hallgató, először matematikára, majd később filozófiára is áthallgattam az egyetemre. Közben a teológián tanult dolgok hatására visszaállt bennem a helyes világkép, igaz csak a fejemben, de a gyökértelenség miatt egyre mélyebbre zuhantam az elveszettség-érzésben és az élet értelmetlenségének érzésében. A pokol időszaka volt ez számomra, melyet azóta kegyelemnek nevezek.

Tanulmányaimban talákoztam az igazi istenképpel, s pspképpel, melyek nagyon vonzóvá váltak számomra. Megértettem, hogy ki Jézus Krisztus, s egyre inkább részt kívántam az ő papságából. A teológiai tanulmányok 3. évében egy csodálatos istenél-ményben részesültem, aminek hatására egyértelművé vált az életem további folytatása, s jelentkeztem Mayer Mihály püspök úrnál: legyen fel papnövendékei sorába. Ez meg is történt azon nyomban, s a következő félévet már a papnevelésben töltöttem. Fél év elteltével jelentkeztem Jezsuita szerzetesnek, ahová egy év jelöltségi idő után fel is vettek. A Gondviselés mélyreható vizsgálata következtében úgy találtam, hogy a hivatásom nem szerzetesi hivatás. Mayer püspök úr pedig visszafogadott, s a tanulmányaim befejeztével diakónussá szentelt 1999. júniusában. Féléves gyakorlatomat Dombóváron a belvárosi plébánián töltöttem.

A papszentelésre nagy elszántsággal készültem, s jelmondatommá a következő idézetet választottam a Zsidókhöz írt levélből: Isten Szava eleven és átható, minden kétélű kardnál élesebb!

Továbbra is kedvelt dolog nálam a filozófia, a pszichológia, s ezek határterülete, amelyet egy pszichoterápia tanulmányozásával próbálok elmélyíteni. Ez a logoterápia, s az élet értelmének kérdésével küszködő emberek megsegítésével foglalkozik. Kedvenc témám ezzel párhuzamosan a misztika, a lélek mélye, a lelki élet s a lelki vezetés.

„Az Ige testté lett és közöttünk lakozott” (Jn 1, 14)

A jubileumi év legjelentősebb eseménye az ifjúság számára a Rómában megrendezett 15. ifjúsági világtalálkozó volt. Huszonkétéves pápasága alatt a Szentatya folyamatosan tanújelét adja bizalmának a fiatalok iránt, hangsúlyozza, hogy rájuk kell bízni az evangelizációt, tudatosítja bennük a jövő alakításának felelősségét. Mindig ő maga jelöli ki a találkozókat mottóját, levelet ír a fiatalokhoz, és maga is nagyon készül ezekre az alkalmakra.

Milyen is tulajdonképpen egy ilyen találkozó? Két fő részből áll, egy ún. előtalálkozóból, mely idén ez az olasz egyházmegyéék, szerzetesközösségek, lelkiségi mozgalmak meghívására történtek, és tulajdonképpen a második részre, a Szentatyával való találkozásra készít fel. Maga a találkozó sokszínű ifjúsági rendezvénysorozat: van benne megnyitó ünnepség és záró szentmise, minden résztvevőnek, minden nemzetnek saját nyelvén katekézis, szentmise, különböző kulturális események, játékok, keresztutak, imaórák a város templomaiban a legkülönfélébb szervezésben, egymás megismerése stb. A találkozó kiváló alkalom a fiatalok hitvallására, egyházi közösségtudatának növelésére, az evangelizációhoz szükséges lelkesedés megszerzésére.

Minden napra jutott egy-egy fő program, mely a nap gerincét alkotta, a fennmaradó időt szabadon oszthattuk be. Nem unatkozunk, mert több száz különprogram várt minket, csak ki kellett választani a programfüzetből. Sajnos itt hátrányos helyzetben voltunk, ugyanis naponta 5-6 órát kellett utaznunk, csak a szállás miatt, így erősen korlátozottak voltak a lehetőségeink, de azért si-

került felülemelkedni az idő korlátjain hajnali 5-6 óras kelésekkel és éjjel 1 óras fekvésekkel. Nem hagytuk ki a szieszta adta lehetőségeket sem, akkor is úton voltunk.

Nagyboldogasszony napján délelőtt közös szentmisén vehettünk részt, ahol jobbra csak magyarok voltunk. A délutáni programot a pápai megnyitó képezte. Igazából ez alkalommal tapasztaltuk meg, hogy milyen sokan vagyunk.

A következő nap a bűnbánatnak volt szentelve. A Circus Maximusban bűnbánati liturgia, szentmise és gyónási alkalom várt minket. Ezek és ezek járultak szentgyónáshoz az e célra felállított sátrakban. A szentgyónás után az öröm és hála kifejezésekként a Circus közepén felállított kereszt előtt tömjén-szemeket dobhattunk az ott elhelyezett tömjénezőre.

Ezen a napon volt a magyarok jubileumi zárándoklata a Szent Péter bazilikába. A körülbelül egy kilométeres zárándoklatot áhítatos zene és evangéliumszakaszok kíséretében tettük meg. A Szent Kapun áthaladva róttuk le tiszteletünket és erősítettük meg hűségünket Szent Péter és utóda előtt.

A következő két nap délelőtte és koradélutánja a magyar katekiziseké volt. Bíró László és Balás Béla püspök atyák tolmácsolásában juthattunk közelebb Jézushoz. A katekiziseket mindkét alkalommal szentmise majd ebéd zárta. A délután és az este szabad volt, mi jobbra híres bazilikákat, templomokat kerestünk fel. Péntek lévén, este keresztút zárta a programot.

A szekszárdi csapatból háromnak lehetősége volt bepillantani a Vatikáni Rádió működésébe is, hála a többéves eszperantó kap-

csolatomnak. Egészen érdekes volt látni, hogyan készül el az adás az első pillanattól kezdve és hogyan kerül adásba.

Szombati napunk fő programja az esti virrasztás volt. Már délben elindultunk, hogy elfoglaljuk a helyünket a Tor Vergata egyetemi városrész hatalmas területén. A központi oltártól 2 kilométerre voltunk, de itt is kivétítő és hangszórók segítségével követhettük az eseményeket. Este fél nyolc körül érkezett meg a Szentatya és velünk volt mintegy 3 órát. Az ott kialakult hangulat szavakkal leírhatatlan. A Szentatya együtt élt a fiatalokkal, részt vett közös ünneplésünkben, énekeinkben, sokszor mintegy feledtetve korát, és az esetleges protokolláris előírásokat. Hasonlóképpen volt ez vasárnap is a közös szentmisén.

Mit kaptam én ettől a találkozótól? Annak ellenére, hogy meleg volt, rengeteg ember volt együtt, nehézkes volt a közlekedés, voltak nyelvi problémáink, mégis az egész idő alatt érezni lehetett, hogy ez a sok ember Krisztusért gyűlt össze. Van valami, ami összeköt minket, bár különféle helyekről jöttünk, különböző körülmények közül, mégis közös a hitünk, közös kincsünk van: Krisztus.

Ez egy közös keresztény hit élménye, együtt szerzett tapasztalata volt. Talán mondhatjuk, hogy ez nem idegen az Egyházban, ha Jézus kenyérszaporítására, az ötezer ember táplálására vagy a pünkösdi eseményekre gondolunk. A levegőben vibrált a szeretet. Ha a résztvevők ezt a szeretetet tudják otthon sugározni a környezetüknek, akkor úgy hiszem, a találkozó elérte célját.

Ugy legyen.

Szép Attila

Lónárdt Editnek

A keddi „hittan csoport” közösség egyik tagja volt, s lesz mikor hazalátogat, mivel szeptembertől a kismarosai Ciszterci nővéreknél kezdi meg hivatástisztázó életét. Ezúton szeretnénk tőle elbúcsúzni a viszontlátásig, s útravalóul így is lelkébe vésní az iránta való érzésünk.

Köszönjük, a felénk árasztott szereteted, mely éltet minket. Köszönjük, hogy általa a Szentlélek vezérelt a kis testvéri közösségünkhöz való tartozásod idején. Mert sokszor, mintha a hátadat tartván lépcsőül, emeltél mind magasabba minket az Úrhoz. Mert közösségünknek Te is megmutattad, hogy mit jelent egyek lenni szeretetben. A belőled mindig áradó csendes, meleg, de sugárzó szeretet tanított meg minket is a szeretet értelmére, mely felüldített, erősített mindennapjainkban. A barátságos, kedves szavak, a részvételtjes tekintet, amit oly sokszor osztogattál, járult hozzá e közösség örömehez. Egy reményteljes szavad, egy kedves cselekedeted könnyítette meg együttlétünket.

„Kérlek Urunk, áldásod vezérelje továbbra is őt, a Szentlélek vezetésével.

S Krisztussal egybeforrva nyerjen el minden

adományt, mely szükséges a további küldetésének eredményes betöltéséhez.

Add meg neki Urunk, hogy továbbra is a Te igazságod munkálkodjon szívében-lelkében.

Amen.”

A keddi közösség tagjai nevében

Ambrus Edit

Templében voltunk

Egy táborról szeretnék írni, a keddi csoport egyhetes együttlétéről. Mozgalmas, élményekben gazdag hét volt, s ami a legfontosabb (véleményem szerint egy tábor értelme és célja), mélyült szeretetünk Isten és egymás iránt.

Minden nap egy-egy szentségről beszélgettünk. Délelőtt valaki tartott egy rövid elmélkedést s este megosztottuk egymással, kinek mit jelent, miért fontos, hogy készült (készül) a szentség felvételére. Nagy beszélgetések voltak, mindenki magát adta, magából adott valamit. Kincseink közül osztottunk, nem mérve mennyit is adunk. Nem volt senkin álarc, ami különösen fontos egy csoport

életében. Olyan dolgokat osztottunk meg egymással, amit év közben nem tudtunk elmondani (vagy az idő rövidsége, vagy a téma miatt).

Eszembe jutott egy zoltár részlet (a 133-asból): „Ó mily szép és gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!” Később így folytatja: „Csak oda küld az Úr áldást és életet mindenkor.”

Napjainkon áldás volt, néha egy-egy beszélgetéskor szinte tapintani lehetett az Úr jelenlétét. Megnyiltunk, s nem volt baj, ha sírtunk egymás előtt, mert tudtuk: testvérek vagyunk, egy nagy család, ahol olyan jó sírni és nevetni, mert értjük egymást. A megértés alapja a szeretet, hogy látom a másikban Krisztust. Mert mi mindannyian őt hordozzuk. S a szentségek ebben segítenek minket. Egyek voltunk, s vagyunk – azóta még inkább. Mert ez a tábor erőt adott ahhoz, hogy itthon tudjunk tovább táborozni.

Akkor felmentünk egy hegyre, hogy jobbak legyünk, s ha majd lejövünk a völgybe, újult erővel tudjunk énekelni az Úr jóságáról.

Hála legyen érte!

Lónárdt Ildikó

Belvárosi Plébánia hirdetései

Szeptember 1: Megyenap, délelőtt 9 órakor püspöki szentmise, utána zászlószentelés Mayer Mihály katolikus, Dr. Harmati Béla evangélikus püspökök részvételével, beszédet mond Orbán Viktor miniszterelnök. A szentmisén orgonán és az éneket vezeti új kántorunk: Schwezoff Dávid.

Szeptember 2: Jubileumi ünneplés, délelőtt 10 órakor Mayer Mihály megyéspüspökünk tartja a szentmisét. Ez egyúttal egyházközségünk Lelki Napja, programját külön olvashatjuk.

Szeptember 3: Búcsú Remetén, délelőtt 10 órakor szentmise, szentbeszéd és körmenet a karmelita újmisé Fülöp atya vezetésével. – Délután az Alsóvárosiak „sátorozása” a Remete-kertben.

Este 6 órakor a Magyarok Nagyasszonya Vándorszobor jelenlétében Magyarorszáért tartott kilenced befejezése.

Szeptember 10: Házasság Hétvége Veni Sancte a Wosinsky Közösségi Házban délután 1/2 5 órakor.

Szeptember 13: Katekumenatus este 1/2 8 órakor a plébánián.

Szeptember 17: Iskolás hittanosaink Veni Sancte szentmiséje délelőtt 9 órakor.

Szeptember 18: A Házasság Hétvége meghívására Hegedűs Endre és felesége Katica koncertje a Művészetek Házában.

Szeptember 27: Prokop Péter pap festőművész kiállítása a Babits Művelődési Házban.

Október 2: Hitoktatói megbeszélés este 1/2 8 órakor a plébánián.

Október 8: Betegek kenetének ünnepélyes felvétele.

December 8-10: Triduum. Vezeti Vereczkey Tamás atya.

December 31: A házasság szentségének megünneplése Bíró László püspök úr részvételével.

A belvárosi plébánia hírei

Szentháromság vasárnapjától augusztus hó végéig

MEGKERESZTELTEK

Kitanics Maya
Szerbacsics Adrienn
Molnár Dávid
Horváth Dávid
Vámosi Franciska
Istlstecker Ivett
Rottler Lili Mária
Tóth Krisztina
Tóth Dominika
Gulácsi Renáta
Keszthelyi Boglárka Enikő
Horváth Ágnes
Újvári Lilla Bianka Johanna
Kocsis Kata
Szabó Zsófia

MEGHALTAK

Lantai László
Bács Andrásné
Vanitsek János
Bozsér Józsefné
Hargítai Oszkár
Buzás Ferencné
Falusi Jánosné
Németh Zoltán
Kolompár András
Halmi József
Csengey Béláné

Végh János
id.Hollandus István
Baksa Béla
Dobján Zoltán
Sáfrány Györgyné
Horváth Jánosné
Jekkel János

MEGESKETTEK

Koncz Péter – Kárpáti Andrea
Valigura Imre – Varga Mária
Benedek Zsolt – Bíró Piroška
Balogh Attila – Medve Hedvig
Kéri Attila – Velencei Judit
Hepp Attila – Nagy Tímea
Tóth Róbert – Gulácsi Beáta
Domokos Márton – Papp Nóra
Horváth Krisztián – Biczók Mónika
Kovári Zoltán – Fekete Leticia
Schall Zoltán – Bognár Andrea
Cibulka Miklós – Molnár Nikolett
Vastag Zsolt – Major Krisztina
Dr. Borsiczky Balázs – Arató Klára
Kálmán Norbert – Dr. Bohli Krisztina
Noé Antal – Kaposztássy Krisztina
Akoshegyi Miklós – Enyedi Angelika
Takács Ákos – Hajdu Mónika
Cseh András – Schaubert Hedvig
Dudás Tamás – Kiss Bernadett

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK LELKI NAPJA

2000. szeptember 2. szombat

7¹⁵ Szentmise a Remete kápolnánál.

SZEKSZÁRD – BELVÁROSI TEMPLOMBAN

- 8³⁰ A nap felajánlása.
8⁴⁵ Regina Pacis közösség bemutatkozása és közös imádság.
10⁰⁰ PÜSPÖKI SZENTMISE
11³⁰ Zarándokok imaórája.
12³⁰ Csendes szentségimádás.
13³⁰ Jézus Szive Család imaórája.
14³⁰ Karizmatikusok imaórája.
15³⁰ Neokatekumenek imaórája.
16³⁰ Házasság Hétvége imaórája (imalánc).
17³⁰ Fiatalok „taizéi” imaórája.
18⁰⁰ Kilenced Magyarok Nagyasszonyával.
18³⁰ Szentmise.

SZEKSZÁRD – REMETE KÁPOLNÁNÁL

- 20⁰⁰ Litánia, rózsafüzér.
21⁰⁰ Szentségimádás (Regina Pacis közösség vezetésével).
22³⁰ Keresztút a Kálvárián.
24⁰⁰ Szentmise (Nagy Norbert újmisé atya).

Szeptember 3. vasárnap – BÚCSÚ REMETÉN

- 10⁰⁰ Szentmise, szentbeszéd és körmenet (Újmisé karmelita Fülöp atya).

ÚJVÁROSI PLÉBÁNIA HÍREI

2000. Pünkösdvásárnap és
Szent István király ünnepe között

MEGKERESZTELTEK

Sörös Dávid
Egler Luca Elza
Ács Vince
MEGESKETTEK
Szántó Zsolt – Gotrián Ida
Teszárek Gábor – Takács Edina
Takács István – Steiner Szilvia

MEGHALTAK

Turgonyi Lászlóné
Szönyi Jánosné
Fejős Józsefné
Szarka Györgyné
Kiss Pálné
Kerülő József
Büjtös József
Fülöp Ferencné
Dittrich József
Horváth Sándorné

Hittantábor Magyarhertelenden

2000. jún. 18-25-ig. Mint minden évben, az idén is megrendezésre került a Szekszárd és környéke hittanosainak nyári táboroztatása. A tanév végén egy hetet töltöttünk Magyarhertelenden. 35 gyermek 6 kísérővel és Tamás atyával. Két középiskolás lány is segítette munkánkat. Az idő nagyon jó volt. A gyermekeknek sok érdekes programot szerveztünk, hogy az egész éves munka után kikapcsolódjanak, pihenjenek, kiránduljanak. Így volt, falu és a környékének megismerése, Mecsek-túra, voltunk Pécssett az állatkertben, megnéztük a székesegyházat, annak kincstárát, az atemplomot és a Dzsámit. A nagyobb gyerekek gyalog mentek Orfűre, ahol egész nap strandoltak. Ezen kívül volt még falu-velétkedő, számháború, tábort vidámpark és sok fürdés. Az esti imákat és elmélkedéseket Tamás atya vezette. Szombaton a tábort szentmisével, majd tábortűzzel zártuk. A sok program és kirándulás ellenére vannak negatív tapasztalataink is, amit a következő táborban szeretnénk el-

kerülni. A táborozás költségeit szeretnénk csökkenteni, ehhez a szülők és a hívek segítségére lenne szükség. Ha valaki az utaztatásban tudna segíteni, vagy szívesen vállalna egy hetet a táborban konyhai munkát, megkönynyítené a gyermekek ellátását. Köszönjük a Caritas hozzájárulását, és bízunk a hívek támogatásában.

Mayer Józsefné
hitoktató

Örülünk,

hogy idejárhattunk! Hálásak vagyunk, hogy a Szent Rita Katolikus Óvodába járhattunk. Az itt töltött óvodás évek alatt, egy szeretetteljes, meghitt légkörben tölthették gyermekeink napjaikat. Élveztek a kislétszámú csoport nyújtotta előnyöket, hiszen nagyobb figyelem jutott rájuk. A hagyományápolás fontos programja az óvodának. A Jeles napokra közösen készültek kézműves foglalkozásokkal, ünnepélyekkel, kirándulásokkal. Az egészséges életmódra nevelés keretén belül uszodai foglalkozásokon vettek részt, az óvodában pedig az új mozgásfejlesztő játékokat használták. Számunkra is nagy élmény volt a jól szervezett Gyermeknap, ahol örömmel játszottunk, versenyeztünk és főztünk együtt gyermekeinkkel. Az évzáró műsor üde bája hol könnyeket, hol mosolyt fakasztott. Roppant jó ötlet volt a három korosztály közös szerepeltetése. Az évet egy közös pécsi állatkerti kirándulással zárták. Sok új ismerettel és élménnyel tértek haza. A nagycsoportosok már várják az iskolát. Örülnek, hogy ebbe az óvodába járhattak. Jó az ott maradó gyerekeknek, akik még néhány évig élvezhetik az ovi otthonos, barátságos légkört, az óvo nénik kedvességét és a gazdag programokat.

Köszönjük, hogy mindennek részesei lehettünk.

Nagycsoportos Szülői Munkaközösség nevében

Lovászné Jankó Klára

A kiadvány a Szekszárdi Egyházközség tájékoztatója. Kereskedelmi forgalomba nem kerül. Az egyházközség tagjai írják, illetve szerkesztették.
Szerkesztés: Schubert Grafikai Stúdió 2000
Nyomtatás: Páskum Nyomda Szekszárd